

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1100. Usque Ad Annum 1143

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90117999

§. 3. Legatio ad Imperatorem adornatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66385](#)

Sacul. XII.
A.C. 1119.

*Sup. lib.
LVIII. §.
53. 1. LIX.
§. 5.*

Porro Hæretici, in hoc Concilio dæmnati, erant Sectatores Petri de Bruis & Henrici ejus discipuli, de quibus infra sermo recurret, Manichæorum peste infecti, quemadmodum & illi, qui annis abhinc centum in ipsa civitate Tolosana, Aureliani, & Attrebati, deprehensi fuerant, ex Italia advenæ. Recentiores isti candem in rei summa Doctrinam, paucis mutatis, tenebant.

§. III.

Legatio ad Imperatorem adornatur.

*Comm. He-
son. to. 10.
Conc. p. 872.* Ut viam reddituræ paci sternerent, quæ in Concilio Remensi inter Ecclesiam & Imperium reducenda erat, Guilielmus de Campellis, Episcopus Catalaunensis & Pontius Abbas Cluniacensis Argentatum ad Imperatorem perrexerunt; cui percontanti & consilium expetenti, quibus conditionibus pacis foedera recipere, salva auctoritate suprema, posset? respondit Episcopus: *Domine, si pacem sinceram, & perpetuam vis, Investitura Episcoporum & Abbatum simpliciter renunciandum tibi est. Ne vero credas, ita tibi aliquid de Regia potestate detraclum iri; ego enim in Regno Franciæ ad Episcopatum electus nec ante nec post consecrationem quidquam de manu Regis accepi; nibilominus si spectentur tributa, militia, ceteraque jura, quibus Respublica fruebitur,*

tur, & quæ Reges Christiani olim Eccle- Sæcul. XII.
siæ donarunt, ego, inquam, tam integra A.C. 1119.
fide Regi meo servio, ac Episcopi tibi in
Regno tuo, obligati illa Investitura, quæ
tantam in Regno discordiam peperit, &
excommunicationis contra te pronuncia-
tæ causa extitit. Imperator manum
utramque ad sidera tendens, fiat ergo,
inquit, nihil ultra peto. Iterumque Epi-
scopus: Igitur si Investituræ jus dimit-
tere, & agros Ecclesiæ, illisque, qui pro
Ecclesia communi laborarunt restituere
promittis, nos, Deo propitio, ferale scis-
ma componere satagemus. Tunc Hen-
ricus, postquam cum iis, quibus adsue-
rat, consultasset, cuncta se facturum pro-
misit, si a Papa fidem & justitiam expe-
ctare posset, si pax non fucata rediret, si
ipsi suisque Proceribus Ditiones in hoc
bello amissæ restituerentur. Episcopo
deinde interrogante, quis vadem se præ-
beret, ne inutilem conciliandæ paci ope-
ram impenderent, Imperator in mani-
bus Episcopi & Abbatis juramentum
præstítit, se, quam vere Christianus esset,
omnia, quæ communi consensu statuta
fuissent, inviolabili fide servaturum. Eo-
dem Sacramento Episcopus Lusunensis,
comes Palatinus, ceterique, qui Impera-
torem comitabantur, tam Clerici quam
Laici, se se obstrinxerunt.

Sæcul. XII.
A.C. 1119

His promissis muniti, Episcopus & Abbas, ad Papam remeant, eumque Parisis habent, ubi sexta die Octobris ver-
sabatur; id enim cognoscimus ex Bulla, Geofrido Abbatii Vindocinensi concessa,
qua Privilegia ejusdem monasterii confir-
mat. Ceterum Papa, quæ Episcopus &
Gall. ep. 10. Abbas egerant, approbans, *utinam!* in-
quit, *utinam!* *pacta jam res esset, & si- ne omni fraude.* Tum Episcopis & Car-
dinalibus ad consilium adhibitis, eosdem
ac prius Legatos ad Imperatorem remi-
sit, ipsosque Episcopum Ostiensem &
Gregorium Cardinalem sequi jussit, qui
in mandatis habebant; illa pacis futu-
ræ capita accurate pensarent, diligenter
conscriberent, tumque pars utraque ma-
num apponeret, & si ea Imperator exse-
qui vellet, ipsi diem ante Concilii Remen-
sis finem præstiterent. Illi Imperatori oc-
current, in quodam loco, inter Virdu-
num & Metas posito, retuleruntque Pon-
tificem memoratis conditionibus ipsum
ad gremium Ecclesiæ lubentissimo animo
esse recepturum; lætissimus hoc nuncio
Imperator iterum in manibus quatuor
Legatorum illa juramento confirmat,
quæ Argentorati promiserat, nempe se,
Feria sexta, die vigesima quarta Octobris,
pacta conscripta, præsente Papa Mosoni
executioni daturum esse. Pollicebatur
se Jus Investituræ abdicaturum, pacem
con-

constantem daturum, & Bona sua omni- Sæcul. XII.
bus illis, qui hujus rei causa arma mo- A.C.1119.
vissent, redditurum esse. Papa contra
promittebat pacem Ecclesiasticam & Bo-
norum omnium restitutionem Imperato-
ri ac omnibus illis, qui Ecclesiæ bellum
intulissent. Legati hos Articulos defe-
rentes celeriter ad Papam redeunt, qui
tum Remis versabatur, Concilium cele-
braturus.

In eo Concilio, ut Papæ mandatis ob-
sequerentur, Episcopi ex omnibus Occi-
dentalis provinciis, ex Italia, Germania,
Gallia, Hispania, Britannia, Anglia, aliis- *Orderic. vit.*
que Oceani Insulis, adfuere. Albertus *lib. 12. p. 857.*
quoque Archiepiscopus Moguntinus, cum *to. 10. Conc.*
Episcopis septem, & quingentorum equi- *p. 865.*
tum præsidio, advenit; cuius Præfulus
præsentia latus Papa eidem Hugonem
Comitem Trecensem cum aliis copiis
occurrere jussit. (*) Rex Angliæ Episco-
pis Regni sui licentiam quidem dedit ad
Concilium Remense commeandi, sed
districte præcepit, ne ibi alter, contra
alterum ullam querelam moveret. *Ego*
enim, aiebat, in Regno meo unicuique jus
sum tribuam. Singulis annis Ecclesiæ

D d 5 census

(*) Ex his conjicimus, Archiepiscopos Mo-
guntinos jam illa ætate præter Dignitatem Ar-
chiepiscopalem etiam Principatum terrenum fu-
se consecutos.

Sæcul. XII. *census a Majoribus meis concessos sol-*
A.C. 1119. *vo; binc mea quoque privilegia salva esse*
volo. Ite, Papam meo nomine salute,
Edmer. 5. *mandata ipsius ea qua par est reverentia*
novor. p. 94. *excipite; sed nolo, res novas & superfluas*
in regnum meum invehatis. His conditio-
nibus Rex Episcopos & Abbates Norman-
niæ, illosque ex Anglia, qui tunc cum
ipso in Normannia morabantur, ad Con-
cilium dimisit.

§. IV.

Turstainus Archiepiscopus Eboracensis
consecratur.

Turstainus, electus Archiepiscopus Ebo-
 racensis, a Rege Concilium adeundi
 licentiam petiit, quam non ante obtinuit,
 quam per fidem Regi, Domino suo, de-
 bitam promisisset, se a Papa nihil, quo
 privilegia Ecclesiæ Cantuariensis læderen-
 tur, postulaturum esse, & non passurum,
 ut ab ipso Papa quacunque de causa con-
 secraretur. Ex quo scilicet Paschalis II.
 Sup. lib. Sententiam interlocutoriam, Turstaino
 LXVI. §. faventem, pronunciaverat, intervenien-
 te ejusdem Pontificis morte, causa quie-
 verat. Ubi vero vulgatum, Gelasium II.
 in Burgundiam advenisse, Præfules omnes
 itineri necessaria parabant, Concilio Re-
 mis in medio Quadragesimæ anno se-
 quente millesimo centesimo decimo no-
 no, ipso Papa Præside, celebrando inter-
 futuri.